

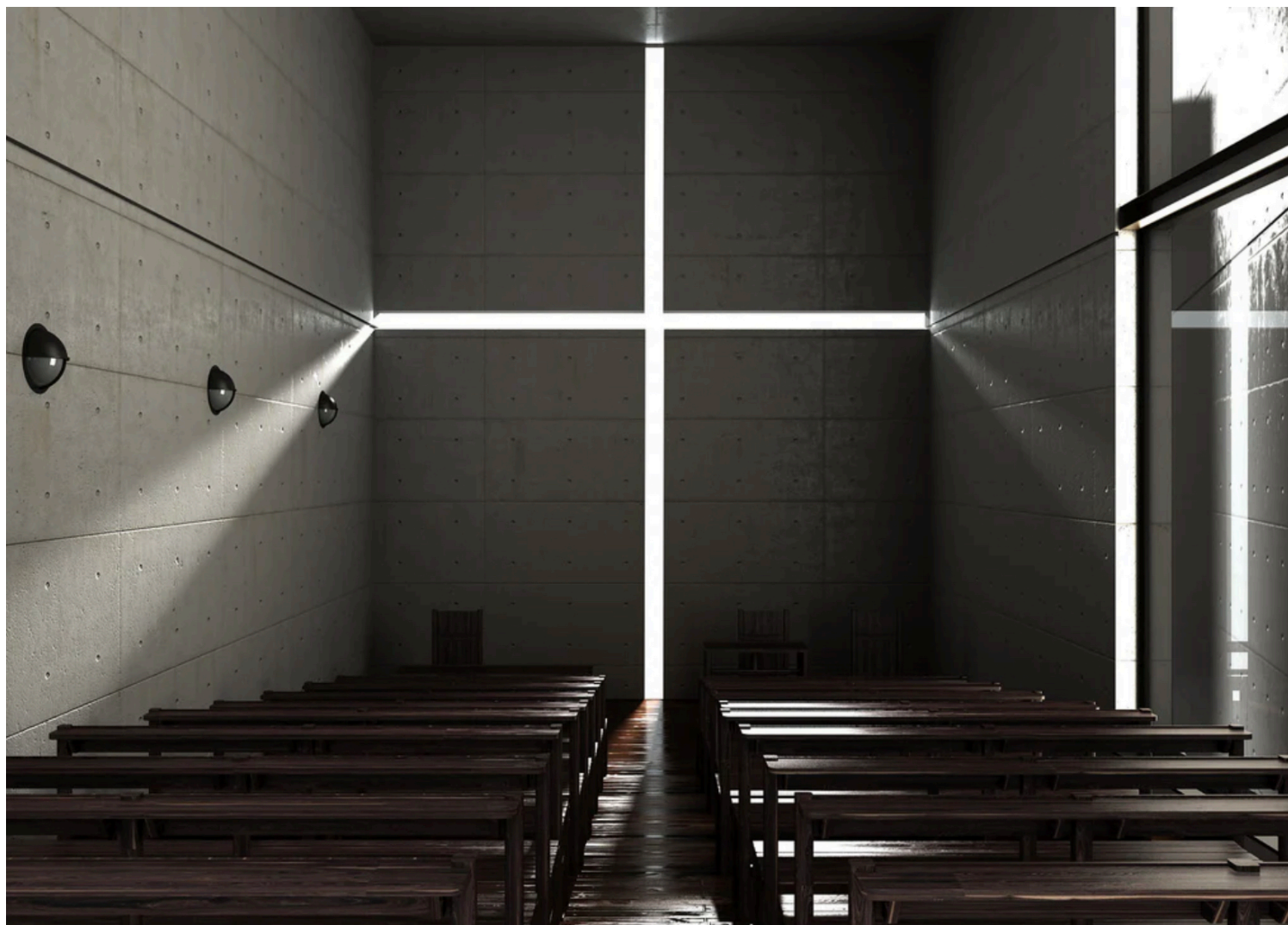

Θρησκευτικοί χώροι ως σημεία αρχιτεκτονικής αναφοράς

Ηρώ Καραβία - 04/12/2024

Το φως, η ιερατικότητα και οι χωρικές συνέχειες στους ιερούς χώρους

Βασικό σημείο ανάγνωσης των αρχιτεκτονικών περιόδων ενός τόπου είναι η παρακολούθηση των δημοσίων κτιρίων του. Οι **εκκλησίες**, ως βασικό σημείο αναφοράς στον πολεοδομικό ιστό, στοιχείο ιερατικότητας και κοινωνικός πυλώνας για το άστυ, συντόνιζαν πολλές από τις κοινωνικές συνθήκες του τόπου που μεταφράζονταν και στην αρχιτεκτονική των ίδιων των εκκλησιών. Πιο συγκεκριμένα, στις καθολικές χώρες αποτελεί και σημαντικό προνόμιο για έναν αρχιτέκτονα να αναλάβει τον σχεδιασμό μιας εκκλησίας.

Church of Light, Tadao Ando

Τον 20ό αιώνα, κατά τον οποίο επίκαιρο ρεύμα στον δυτικό κόσμο γίνεται το **μοντέρνο**, η μορφολογία και των νεόκτιστων εκκλησιών αλλάζει. Οι έντονοι γλυπτικοί διάκοσμοι, ο μαξιμαλισμός στις υλικότητες, τα βιτρό και οι πολυποίκιλες αρχιτεκτονικές αφηγήσεις των εσωτερικών αντικαθίστανται από τις αυστηρές χαράξεις του μοντέρνου. Ο **Le Corbusier** σχεδιάζει τη *Ronchamp Chapel*, και ο **Tadao Ando** με το έργο *Church of Light* μας εισάγει στη θεωρία του φωτός στους ιερατικούς χώρους. Αυτά ήταν μόνο μια εισαγωγή στο πώς μπορεί πλέον να εκφραστεί χωρικά η ιερατικότητα αλλά και η εξουσία της καθολικής εκκλησίας. Οι καθολικές χώρες ανά τον κόσμο αρχίζουν να αποκτούν επιβλητικούς ιερατικούς χώρους με στοιχεία του μοντέρνου κινήματος και του μπρουταλισμού και η αρχιτεκτονική εμπειρία αλλάζει για πάντα. Οι αντοχές αυτές αρχιτεκτονικές χαράξεις περνούν σιγά σιγά και στη δομή άλλων δημοσίων κτιρίων, που ως βασικό τους στοιχείο έχουν ίσως την επιβολή και την επίδειξη δύναμης και εξουσίας.

Ronchamp Chapel, Le Corbusier, France

Ωστόσο, η αρχιτεκτονική και η θρησκεία αλλάζουν ανάλογα τον τόπο και παίρνουν στοιχεία από αυτόν. Με την επέκταση του χριστιανισμού σε διάφορες γεωγραφίες, άτομα από διαφορετικές κουλτούρες κλήθηκαν να ενστερνιστούν το θρήσκευμα και ενδεχομένως η σκληρή μορφολογία του μοντέρνου να μην αντιστοιχούσε στην κοινωνιολογία του εκάστοτε τόπου, με αποτέλεσμα οι υφές να αλλάξουν και οι όγκοι να μικρύνουν.

Church of the Holy Family, Brasilia, Brazil

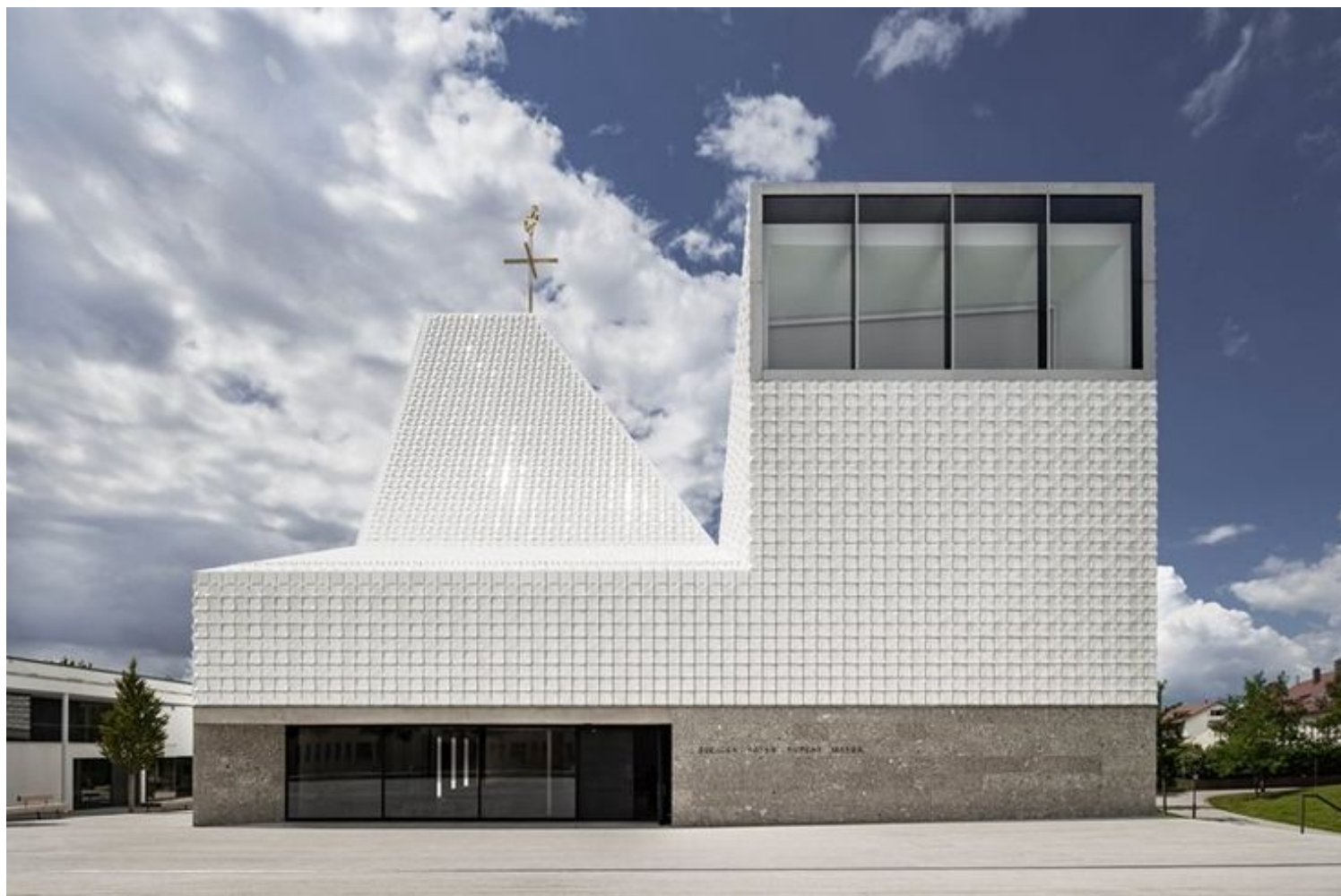
Η Εκκλησία **Holy Family** στη Βραζιλία είναι συνάντηση μεταξύ εκκλησίας και ιερατικού χώρου. Ένα συγκρότημα τεσσάρων κτιρίων, που αποτελεί ένα κέντρο ιερατικότητας, προσευχής αλλά και συνάθροισης της κοινότητας και δράσεων που αφορούν αυτή και τη στήριξή της.

Church of the Holy Family, Brasilia, Brazil | Source: Professione Architetto

Church of Seliger Pater Rupert Mayer, Poing, Germany

Η εκκλησία του **Seliger Pater** στη Γερμανία, που ολοκληρώθηκε το 2018. Με κατεύθυνση προς την ανατολή, συμβολίζοντας την έναρξη της μέρας, η εκκλησία εξωτερικά είναι όλη ντυμένη με κεραμικά πλακάκια, ενώ εσωτερικά βλέπουμε έντονα και την παρουσία του λίθου. Τα συγκεκριμένα υλικά, πέραν του ότι είναι στοιχεία της αρχιτεκτονικής της Γερμανίας, συμβολίζουν και τη σχέση παραδείσου και γης.

Church of Seliger Pater Rupert Mayer, Poing, Germany

Saemoonan Church, Seoul, South Korea

Στα όρια της αναστήλωσης και του μεταμοντέρνου είναι η εκκλησία **Seamoonan** στη Νότια Κορέα, που η πρωτότυπη χρονολογείται το 1887 και το 2019 δημιουργείται το σημερινό κτίριο. Δυο ουρανοξύστες ενώνονται και η αρχιτεκτονική πρόθεση πίσω από την τελική μορφολογία ήταν ο χώρος να αποδεσμευτεί από τα γοτθικά του στοιχεία και να ενσωματωθεί πολιτισμικά πιο πολύ στην κουλτούρα και την αρχιτεκτονική της Νότιας Κορέας.

Διαβάστε επίσης:

[Ευλογητική: Ενώνοντας παρελθόν και μέλλον](#)

[Ο μετα-αποικιακός σχεδιασμός ως ένα παράθυρο στο μέλλον](#)

